

Ben knuste ved, at en Baad trækkes paa Land, at det da ikke skulde stemme med Lovens Motiv at komme ham og hans til Hjælp, naar han paa denne Maade er bleven ganske uarbejdsdygtig. Og naar det nu er et saa ganske forsvindende Antal Tilfælde, der kan være Tale om, maaske et eneste om Aaret, saa ved jeg ikke, hvorfor vi absolut skulle udelukke en saadan Stakkel under Henvisning til, at Lovgivningens Motiv ikke har været at skaffe ham Hjælp. Han og hans Familie ville jo dog saa i Virkeligheden være daarligere stillet end den omkomnes Familie, fordi ikke blot Familien, men ogsaa han selv skal forsørges, hvis han var død, var det jo kun de efterladte, der skulde forsørges. Jeg forstaar slet ikke, hvorfor vi skulle gaa hen og sige, at den Fisker, der til Stadighed, maaske for Livstid, er bleven mere eller mindre uarbejdsdygtig, ikke skal have noget, selv om hans Ulykkestilfælde ubetinget skriver sig fra Fiskeridrift eller de Forhold, under hvilke denne foregaar. Det er mig ganske uforstaaeligt, hvorfor det ærede kongevalgte Medlem lægger Vægt paa at undtage et saadant Tilfælde. Den Udtalelse, at det kan være tvivlsomt, om Uheldet hidrører fra Fiskerieringen, kan jeg i alt Fald ikke finde god. Hvis en Fisker drukner, kan man dog være i nogen Tvivl om, hvovidt han er druknet under sit Fiskeri; men naar en Fisker er kommen til Skade, vil han jo lige saa vel som enhver Arbejder i en hvilken som helst anden Virksomhed kunne forklare, hvorledes han er kommen til Skade, der kan optages Forhør derom, og man kan komme til Erkendelse om, hvovidt han er kommen til Skade ved sin Virksomhed, eller paa en saadan Maade, at hans Ulykkestilfælde er Loven uvedkommende. Jeg vil derfor meget raade fra, at man undtager Invaliditeten fra denne Lov. — I det hele taget vil jeg meget anbefale, at man bygger Loven saa tæt op til den bestaaende Lovgivning som muligt. Der er i Virkeligheden ikke nogen Grund, som kan anføres for at foretage nogen Afgivelse.

Jeg vil til Slutning gerne slutte mig til de forskellige ærede Talere, som have talt varmt for denne Sag, særlig det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen). Jeg tror rigtignok, at Landstinget vil være i udmærket god Overensstemmelse med sine Traditioner, dersom det gennemførte dette Lovforslag saa hurtigt som muligt og uden at give Fiskerne mindre end, der er foreslaaet ved det. Det ærede 11te kongevalgte Medlems Forslag gaar i Virkelig-

heden ud paa paa to væsentlige Punkter at give mindre end foreslaaet i det andet Ting. Men selv om Forslaget vedtages i det Omfang, der er foreslaaet her, vil det dog give de paagældende væsentlig mindre, end dette Ting gentagne Gange har stemt for at give dem, en Ulykkesforsikringslov som den foreslaaede er langt beskednere og yder den tilskadekomne betydelig mindre end det, der i sin Tid var paatænkt. Jeg tror, at det vilde være bedre ikke at udelukke et enkelt Invaliditetstilfælde, selv om man kunde give gode Grunde derfor og ikke at fritage en Arbejdsgiver for at betale Præmie og derigennem skaffe Sikkerhed for de paagældende Arbejdere, selv om der kunde anføres vægtigere Grunde derfor end de, vi have hørt i Dag. Det vil i det hele taget være bedre ikke at forringe de foreslaaede Vilkaar for de paagældende Fiskere og deres efterladte ved Ulykkestilfælde. Det vilde dog være en underlig Skæbne, om det høje Landsting, som i sin Tid meget stærkt tog Initiativet til Fiskeres Ulykkesforsikring, i sidste Øjeblik skulde være det, der ved at rette hist og her paa ganske underordnede Punkter alligevel kunde paadrage sig den Dom, at da det kom til Stykket, vilde man dog give mindre, især naar det i Virkeligheden maa siges ikke at spille nogen nævneværdig Rolle. Efter min Mening drejer dette Forslag sig om en Udgift af 25,000 Kr. aarlig for Statskassen, der er Mulighed for, at det kan gaa noget højere efter de indgaaende statistiske Oplysninger, jeg har i den Henseende. Det er jo meget muligt, at der kan gaa adskillige Aar, hvor de Præmier, Fiskerne betale, kunne slaa til fuldt ud. Men saa kan der, det vide vi, komme en eller anden stor Ulykke, og i det enkelte Aar ville Fiskernes Præmier selvfølgelig ikke kunne slaa til. Derfor har man maattet drage Statskassen med ind. Under normale Forhold vil Statskassens Tilskud ikke blive nødvendigt i mange Aar, men under abnorme Forhold vil den Selvhjælp, der ydes gennem Sikkerhedspræmierne, sikkert ikke slaa til. Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvilje og til Vedtagelse saa meget som muligt i den Form og Udstrækning, som Forslaget har faaet i det andet Ting.

Andersen: Paa Forslagets nuværende Stadium skal jeg indskrænke mig til med et Par Ord at anbefale det, særlig i Betragtning af den store Trang, der udblandt Fiskeribefolkningen føles til en saadan Ulykkesforsikring. Selv om der kan